

HEVOSEN SUOKENGÄT

Ennen heinän peltoviljelyn yleistymistä eläinten ruokintaan käytetty heinä kerättiin talteen luonnonniityiltä, jotka olivat kaikkea kosteilta suoniityiltä aina kuiviin ketoihin. Kosteat turveperäiset niityt olivat parhaita heinämaita. Heinä korjattiin talteen viikatteella ja kuljetettiin pois hevosella. Hevosia tarvittiin myös vetämään myöhemmin yleistyneitä niittokoneita. Ilman suokenkiä hevosen kaviot upposivat helposti syvälle suohon kosteilla ja vetisillä soilla. Soiden lisäksi hevosilla saatettiin käyttää suokenkiä myös upottavilla pelloilla esimerkiksi keväällä raivaustöissä.

Suokengät ovat muutaman sentin paksuiset neliskulmaiset laudat, jotka on pyöristetty etureunasta. Kengän keskelle on usein veistetty hevosenkengän muotoinen ura. Suokengät kiinnitettiin kavioihin metallisilla rautakiskoilla, joiden kireyttä pystyi säätelemään. Laudassa oleva rautatappi piti hevosenkengän paikallaan. Suokenkiä hevosella on saattanut olla kaksi kappaletta, jolloin ne on yleensä kiinnitetty hevosen takakavioihin. Toisaalta kengät on saatettu laittaa myös jokaiseen kavioon. Hevosella lienee olleen opettelemista, että se on tottunut suokenkäkävelyyn.